

РЕШЕНИЕ

№ 3789

гр. София, 07.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.05.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Георги Тафров, като разглежда дело номер **2660** по описа за **2017** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно по чл. 63 ал. 1 пр. 2 от ЗАНН вр. чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение №17513 от 25.01.2017 г., 4-ти състав, постановено по НАХД № 9336/2016 по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 189496-F./27.04.2016г. на директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., с което на касатора са наложени три „имуществени санкции“ отделно, в размер на 1000 лева всяка, на основание чл.355, ал.4, вр. ал.1 от КСО за осъществен чрез три отделни деяния състав на административно нарушение по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, вр. чл.2, ал.1, вр. чл.3, ал.1, т.1, б.„а“ от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът излага доводи, че в хода на административно-наказателното производство е било допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.34 ал.1 от ЗАНН, защото АУАН е издаден след изтичане на тримесечния срок, както и АУАН и НП са издадени в нарушение на

чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС и съответно наказателното постановление. В съдебно заседание – редовно призован, жалбоподателят не се явява.

Ответникът по жалбата – ТД на НАП С. – Средни данъкоплатци, редовно призован, представлява се от юрк. Н., който оспорва жалбата и моли съда за потвърждаване на решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли за отхвърлянето и.

Административен съд – София- град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна, въззивната инстанция е приела за установено, че при извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства в ДСДО в ТД на НАП - С. на 28.03.2016г. е констатирано, че от работодателя – касатор в настоящото производство, не са подадени в срок персонални декларации образец № 1 за лицето В. А. Ц., назначен на длъжност „охранител“ по трудов договор №5444 от 01.10.2012г., в сроковете по чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба Н-8 от 29.12.2005 г., както следва: за месец септември 2015 г. – до 26.10.2015 г., установено е закъснение от 153 дни от изтичане на законоустановения срок за подаването и; за месец октомври 2015 г. – до 25.11.2015 г., със срок на закъснение от 122 дни; за месец ноември 2015 г. – до 28.12.2015 г., със срок на закъснение от 91 дни, като към 28.03.2016г. такава декларация не е подадена за нито един от посочените месеци. За извършването на тези три нарушения при условията на повторност е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F./05.04.2016 г., въз основа на който е издадено и процесното НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, от решаващия съд е обоснован извод за законосъобразност на НП като издадено при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

Съгласно чл.355, ал.1 КСО в приложимата й редакция, който наруши разпоредбите на чл.5, ал.4 и чл.6, ал.8 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Разпоредбата на ал.2 от чл.355 КСО предвижда, че този, който състави документ с невярно съдържание или предостави неверни данни по чл.5, ал.4 с цел да избегне плащането на задължителни осигурителни вноски и който не подаде в срок декларация с данните по чл.5, ал.4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 250 лв. за всеки отделен случай, ако не подлежи на по-тежко наказание.

Следователно разпоредбата на чл.355, ал.1 КСО санкционира пълното неизпълнение на задължението за подаване на декларация с данните по чл.5, ал.4, а разпоредбата на

чл.355, ал.2 КСО - подаването след законоустановения срок. Съответно при пълно неизпълнение, както е в случая, квалификацията на извършеното е по чл.355, ал.1 КСО.

В настоящия случай не се спори, че [фирма] има качеството на работодател и осигурител и съответно има задължението за подаване на декларация образец № 1 за лицето В. А. Ц., назначен на длъжност „охранител“ по трудов договор от 2012г. За месеците септември, октомври и ноември 2015г. до датата на проверката не е подадена декларация по чл.3, ал.1, т.1, б.„а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005г.

При тези факти нарушението следва да бъде квалифицирано по чл.355, ал.1 КСО. Правилно в НП деянието е квалифицирано и в трите случая като нарушение на чл.355, ал.4 КСО, вр. чл.355, ал.1, пр.първо КСО, тъй като не става дума за изпълнение след срока, а изобщо липсва изпълнение.

Неоснователни са и твърденията на касатора за нарушение на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, а именно – че липсва датата на извършване на нарушенията, тъй като крайните срокове за подаване на всяка една декларация са уточнени и е ясно, че от следващия ден осигурителят е изпаднал в забава.

По изложените съображения, решението като правилно, следва да бъде оставено в сила.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №17513 от 25.01.2017 г., постановено по НАХД 9336 / 2016 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 4-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: